

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517203868
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3517203868.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom C. XXX, D., proti žalovanému: C. E. F., F. so sídlom C. XX, G., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233 516, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. decembra 2020, č.k. 12Csp/73/2017-137, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že určuje, že podmienka uvedená v časti bodu 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015 v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ je neprijateľnou podmienkou a určuje, že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015 je neplatná.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím (v poradí druhým) rozsudkom určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 23.02.2015 je neplatná (výrok I.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% (výrok II.). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 písm. a), b), d), § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obchodného zákonníka, § 2 ods. 2, 3, § 3 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 41, § 44 ods. 2, § 46 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, 6 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015, ktorá bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy

o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 23.02.2015. Ďalej sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti ustanovenia čl. 8 bod 8.1. zmluvy a dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktoré je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

3. Súd prvej inštancie v predmetnej veci (v poradí prvým) rozsudkom č.k. 12Csp/73/2017-64 zo dňa 12.03.2017 určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015 je neplatná (výrok I.), že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 23.02.2015 je neplatná (výrok II.) a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

4. Na odvolanie žalovaného odvolací súd rozsudkom č.k. 19Co/69/2019-104 zo dňa 29.01.2020 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výrokoch II. a III. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd prvej inštancie na veci nariadil pojednávanie na deň 18.12.2020, na ktorom žalobca uviedol, že žalovaného ako aj všetkých ostatných veriteľov označil v konaní o osobnom bankrote s tým, že od 01.08.2020 mu bol povolený osobný bankrot uznesením č.k. 40Odk/324/2020-15. Žalobca nesúhlasil s tým, aby mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a žiadal o ukončenie predmetného sporu. Na uvedenom pojednávaní súd vyhlásil rozsudok, ktorého výrok súd špecifikoval v bode 1. odôvodnenia tohto rozsudku.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, hoci táto predstavuje tzv. absolútny obchod, je potrebné posúdiť podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval podľa § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatnosť právneho úkonu (zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 23.02.2015) v celom rozsahu pre vnútornú rozpornosť a rozpor s dobrými mravmi v časti určenia výšky úrokov a v spojení s dohodou o zrážkach zo mzdy podľa súdu prvej inštancie obchádza zákon. Nakoľko žalobca opakovane uvádzal, že namieta uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá v tiesni, na základe danej skutočnosti súd posúdil platnosť zmluvy ako celku a nielen článku 8 bod 8.1. a časti - zmluvy o poskytovaní služieb. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že s poukazom na konkrétne okolnosti predmetného sporu by nebolo spravodlivé ponechanie v platnosti absolútne neplatný právny úkon a určiť neplatnosť jedného článku zmluvy a dohody o poskytovaní služieb, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o poskytnutí úveru, ktorú súd posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. V konaní úspešnému žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uviedol, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí o viazanosti súdu žalobným návrhom, pričom nebol podaný návrh na zmenu žaloby. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie nesprávne vysporiadal s prípustnosťou žaloby a jej reálnym zmyslom vzhľadom na konkurzné konanie a oddĺženie žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že všeobecným predpokladom, aby súd žalobe vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúcu rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný. Žalovaný poukázal na právne dôsledky a účinky oddĺženia s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemohlo už v čase jeho vydania zmeniť právne postavenie žalobcu. Súd mal podľa žalovaného preto konanie zastaviť z dôvodu, že zanikol dôvod na uplatňovanie ohrozeného alebo porušeného práva. K zmätočnosti obsahu zmluvy žalovaný uviedol, že splátka úveru bola vo výške 29,25 eur a v prípade uzavretia dohody o poskytovaní služieb bola mesačná platba 50,76 eur, ktorá zahŕňala splátku úveru a platbu z dohody o poskytovaní služieb. Žalobca nespochybňoval obsah zmluvy o úvere v uvedenom smere, preto mal za to, že súd doplnil skutkové okolnosti nad rámec žaloby. Poukázal na to, že nesprávne uvedenie hodnoty RPMN nespôsobuje neplatnosť zmluvy o úvere, nakoľko sa nejedná o obligatórnu náležitosť zmluvy, pričom v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bol uvedený údaj o predpokladanej RPMN, a nie návrh RPMN, pričom zákon ani nepredpokladá, že by hodnota RPMN mala byť dohodnutá. Podľa žalovaného

dospel súd prvej inštancie k nesprávnemu a nezákonnému záveru o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere.

8. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

9. Uznesením sp.zn. 40Odk/324/2020 zo dňa 27.07.2020 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 147/2020 dňa 31.07.2020 pod č. K059141 Okresný súd Trenčín vyhlásil konkurz na majetok dlžníka – žalobcu, ustanovil správcu H. A. C., so sídlom kancelárie I. XX, XXX XX J., značka správcu F., vyzval veriteľov dlžníka, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu. Zároveň súd rozhodol o tom, že oddlžuje dlžníka tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

10. Dňa 13.04.2021 bol v Obchodnom vestníku č. 69/2021 pod č. K016659 zverejnený oznam správcu H. A. C. o zrušení konkurzu vyhláseného na majetok žalobcu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Správca z uvedeného dôvodu postupoval podľa § 167v ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 a § 390 CSP zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie.

12. Odvolací súd podrobil preskúmaniu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo svetle odvolateľom tvrdených skutočností, ktoré podľa jeho názoru indikujú naplnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP (nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; iná vada konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; nesprávne skutkové zistenia; nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie).

13. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Ústavnoprávna doktrína považuje právo na spravodlivý proces za tzv. výsledkové právo. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na prípadné ďalšie pochybenia, otázka zvrátenia alebo nápravy nesprávneho postupu v ďalšom priebehu konania, následky pochybenia na kvalitu konania ako celku atď.).

14. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Záver žalovaného o tom, že podaná žaloba je neprípustná pre stratu jej reálneho zmyslu po oddĺžení žalobcu a preto mal súd prvej inštancie konanie zastaviť, nie je podľa odvolacieho súdu správny s poukazom na 137 písm. d) CSP v spojení s § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.. Bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca bol uznesením sp.zn. 40Odk/324/2020 zo dňa 27.07.2020 oddĺžený tak, že bol zbavený všetkých dlhov, žalobcom podaná žaloba je prípustná, a to z dôvodu, že ju predpokladá osobitný predpis. Napriek tomu, že akékoľvek rozhodnutie súdu v tomto spore už nemôže negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry žalobcu, nakoľko dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 23.02.2015 a dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015 bol žalobca zbavený (a teda žalovaný si už voči žalobcovi z uvedenej zmluvy ani dohody nemôže uplatňovať žiadne plnenie), je povinnosťou súdov sa podanou žalobou vecne zaoberať, hoci si je odvolací súd vedomý toho, že toto rozhodnutie má pre strany sporu v súčasnosti už len akademický charakter.

18. Odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie spočívajúceho v rozhodnutí nad rámec žalobného návrhu odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú. Napriek tomu, že súd prvej inštancie bol predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu poučený o tom, že určenie, že zmluva je neplatná, nie je formulačným spresnením navrhovaného petitu, prípadne vyjadrenie tých istých skutočností inými slovami, opätovne nesprávne procesne postupoval, keď svojím rozhodnutím porušil zásadu viazanosti súdu žalobným návrhom. Týmto postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca opakovane uviedol, že namieta uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá v tiesni, preto je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka potrebné posúdiť platnosť zmluvy ako celku, je v rozpore s § 216 ods. 1 CSP. Tvrdenie žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre jej uzavretie v tiesni bolo v danom prípade opísanie rozhodujúcej skutočnosti a žiadny spôsobom nebolo transformované do žalobného návrhu. V danom prípade nedošlo zo strany žalobcu k podaniu návrhu na zmenu žaloby, o zmene žaloby nebolo súdom prvej inštancie rozhodnuté, a preto žalobným návrhom bol návrh uvedený v podanej žalobe zo dňa 29.03.2017.

19. Z dôvodu záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104572 zo dňa 23.02.2015 sa súd prvej inštancie nezaoberal dôvodmi neplatnosti článku 8. bod 8.1. predmetnej zmluvy tak, ako ich uvádzal žalobca v podanej žalobe a vo svojich vyjadreniach pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie z dôvodu konštatovania neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere len v odôvodnení rozhodnutia konštatoval neplatnosť dohody o poskytovaní služieb, ktorá bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere. S poukazom na nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie a § 390 CSP rozhodol o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci odvolací súd zmeňujúcim výrokom, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo možné zrušiť a ani potvrdiť.

20. V prípade zmluvnej pokuty dojednanej v článku 8 bod 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere mal odvolací súd za to, že je neprimeraná. Uvedená zmluvná pokuta bola do textu zmluvy predformulovaná žalovaným, pričom jej text je zmätočný, nejasný, odkazujúci na bod 13.1. zmluvných dojednaní, ktoré neboli súčasťou predmetnej zmluvy. Z textu bodu 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere sa javí možná duplicita nároku veriteľa na zmluvnú pokutu, t.j. že dlžník je povinný túto zmluvnú pokutu hradiť dvakrát, a to v keď je v omeškani s mesačnou splátkou (bod 8.1. zmluvy veta prvá) ako aj keď je v omeškani s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace (bod 8.1. veta druhá). Zároveň z obsahu zmluvného dojednania v bode 8.1. zmluvy nie je zrejmé, dokedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítat'. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené zmluvné dojednanie nespĺnilo predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty a tak, ako bolo formulované v zmluve, spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor žalobcu ako spotrebiteľa. Žalobca síce s podanou žalobou predložil zmluvné dojednania, ktoré však neboli datované a ani z nich nevyplýva, k akej konkrétnej zmluve sa vzťahujú. Žalovaný tak v konaní nepreukázal, že by žalobcovi umožnil oboznámiť sa s obsahom zmluvných dojednaní a že mu boli odovzdané v čase pred uzavretím zmluvy. Občiansky zákonník neumožňuje dojednanie zmluvných podmienok riešiť odkazom na všeobecné zmluvné podmienky, a preto dojednanie zmluvnej pokuty týmto spôsobom predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nevyváženosť práv a povinností zmluvných strán na úkor žalobcu – spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov odvolací súd určil, že podmienka uvedená v časti bodu 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere je neprijateľnou podmienkou. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na

rozhodovacia činnosť iných súdov, ktoré rozhodovali o rovnakom návrhu týkajúcom zmluvnej pokuty uvedenej v bode 8.1. formulárových revolvingových zmlúv žalovaného (napr. Rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 12Csp/45/2016 zo dňa 10.05.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/468/2017).

21. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie ďalej vyplynulo, že pri uzatváraní dohody o poskytovaní služieb chýbal prejav vôle žalobcu, ktorého záujmom bolo uzavrieť iba úverovú zmluvu, pričom o skutočnosti, že so žalovaným uzavrel aj dohodu o poskytovaní služieb, ani nevedel, preto táto dohoda je podľa § 37 Občianskeho zákonníka neplatná. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca nemal vedomosť o tom, že predmetnú dohodu podpisoval, na pojednávaní dňa 12.03.2018 uviedol, že v čase uzatvárania zmluvy bol v časovej tiesni a jeho rodinná a finančná situácia bola veľmi nepriaznivá, dokumenty pri podpise nečítal, potom mu prišli listiny domov poštou a peniaze mu boli poukázané až po podpise týchto listín. V tom čase potreboval poskytnúť peniaze z úveru aby sa vyhol dražbe domu. Na pojednávaní dňa 18.12.2020 žalobca uviedol, že bol dohodnutý na splátkach vo výške 26,50 eur (správne 29,25 eur), avšak zrážky zo mzdy boli 52,76 eur (správne 50,76 eur), čo je viac ako bolo dohodnuté v zmluve. Potvrdil, že dohodu o poskytovaní služieb podpísal dodatočne, keď mu bola zaslaná poštou. Žalovaný mu v sprievodnom liste oznámil, že ju musí podpísať, inak mu nevyplatí peniaze z úveru. V tomto smere poukazuje odvolací na to, že žalovaný mal možnosť si doplnkové služby dojednať priamo v zmluve o úvere. Vzhľadom k tomu, že zmluvu dal žalovaný žalobcovi podpísať spolu s dohodou, toto nasvedčuje tomu, že záujmom žalovaného bolo takýmto spôsobom obísť zákon (§ 39 Občianskeho zákonníka), pretože keby sa žalobca priamo v zmluve zaviazal, že zaplatí žalovanému mesačne ďalšiu odplatu vo výške 2,57 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, o čom mal žalovaný ako dodávateľ vedomosť, uvedené by sa prejavilo v cene úveru, v RPMN ako i v odplate za úver, a teda by úverová zmluva bola v časti dohodnutej odplaty za úver neplatná.

22. Naviac z formulovaného textu dohody o poskytnutí služieb ako i z výpovedí žalovaného vyplýva, že bola vopred pripravená a dopisovali sa do nej len osobné údaje žalobcu, čo vedie k záveru, že táto dohoda nebola individuálne dojednaná. Vylúčenie súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka je v prípade hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. V predmetnej dohode o poskytnutí služieb cena nie je uvedená konkrétnou sumou, ale bolo potrebné ju vypočítať. Výška odplaty za poskytnutie služieb podľa predmetnej dohody nie je žiadnou konkrétnou sumou uvedená ani v zmluve o poskytnutí revolvingového úveru. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere mal žalobca platiť splátky po 29,25 eur za celé obdobie trvania zmluvy a spolu s poplatkom za poskytnutie úveru 93,- eur mal celkovo zaplatiť 1.321,50 eur. Služby, ktoré predstavujú predmet dohody, možno považovať za zbytočné a nepodstatné pre žalobcu (informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, podpora call centra, informácia o zostávajúcich záväzkoch), keď dlžník zo zmluvy vie, kedy je splátka splatná a kedy ju zaplatí. Niektoré zo služieb sú povinnosťami veriteľa (zmena zmluvy, vyhotovenia a zaslanie kópie dokumentácie) a niektoré predstavujú len hypotetickú službu (odklad splátok, druhá upomienka zdarma, prepárovanie platieb). Žalobca ako spotrebiteľ mal teda platiť za službu, o ktorú záujem nemal, o ktorú nežiadal a nemusela nastať ani jej potreba. V predmetnej dohode je nepochybne hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Podľa dohody mal žalobca platiť za služby, o ktoré záujem nemal alebo ktoré sa nerealizujú a to navyše aj vtedy, ak by sa úver predčasne zosplatnil, a to dokonca za cenu (903,42 eur) takmer dosahujúcu výšku poskytnutého úveru (930,- eur).

23. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 a § 390 zmenil a v súlade s podaným žalobným návrhom určil, že podmienka uvedená v časti bodu 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015 je neprijateľnou podmienkou a že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2015 je neplatná.

24. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

25. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).